

Întrebările preliminare

1. Articolul 21 alineatul (5) din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acele competențe de care dispune reprezentantul însărcinat cu soluționarea cererilor de despăgubire implică faptul că este mandatat pentru a primi comunicări și notificări în contul întreprinderii de asigurare, astfel încât, în cadrul acțiunii formulate de persoana vătămată împotriva întreprinderii de asigurare cu privire la repararea prejudiciului cauzat de accident, o notificare judiciară adresată reprezentantului desemnat de întreprinderea respectivă poate fi considerată ca fiind comunicată valabil acesteia din urmă?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară:

2. Articolul 21 alineatul (5) din Directiva 2009/103/CE produce un efect direct în sensul că persoana vătămată îl poate invoca în fața instanței naționale, astfel încât instanța națională trebuie să plece de la premisa că notificarea adresată reprezentantului însărcinat cu soluționarea cererilor de despăgubire în calitate de „reprezentant” al întreprinderii de asigurare a fost comunicată valabil acesteia, în cazul în care reprezentantul nu a fost mandatat pe cale contractuală pentru primirea comunicărilor și notificărilor, iar dreptul național nu prevede un mandat legal într-o asemenea situație, subînțelegându-se că, în rest, notificarea îndeplinește toate condițiile prevăzute de dreptul național?

⁽¹⁾ JO L 263, p. 11.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) la 27 iunie 2012 — Maria Albertina Gomes Viana Novo și alții/ Fundo de Garantia Salarial, IP

(Cauza C-309/12)

(2012/C 287/35)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Central Administrativo Norte

Părțile din acțiunea principală

Recurenți: Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armindo Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel Da Costa Moreira, Paulo Da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias și Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

Intimat: Fundo de Garantia Salarial, IP

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii în domeniul specific al garantării creanțelor salariale în cazul insolvenței angajatorului — în special, articolele 4 și 10 din Directiva 80/987/CEE ⁽¹⁾ — trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept național care garantează numai creanțele devenite exigibile în cadrul celor șase luni anterioare exercitării acțiunii în insolvența angajatorului, chiar și în cazul în care lucrătorii au formulat o acțiune împotriva acestuia în fața Tribunal do Trabalho pentru a obține stabilirea pe cale judecătorească a sumei datorate și executarea silită a acesteia?

⁽¹⁾ Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (JO L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeitsgerichts Nienburg (Germania) la 27 iunie 2012 — Heinz Kassner/Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG

(Cauza C-311/12)

(2012/C 287/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Nienburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Heinz Kassner

Pârâtă: Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG

Întrebările preliminare

1. Articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale conform căreia, în anumite sectoare, durata minimă a concediului anual de patru săptămâni poate fi redusă printr-un contract colectiv de muncă?

2. Articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale conform căreia în contractele colective de muncă se poate stabili că reducerea veniturilor din perioada de calcul aferentă șomajului tehnic, a suspendării contractului de muncă sau a lipsei de la serviciu pentru motive neimputabile lucrătorului afectează calcularea indemnizației de concediu, ceea ce are drept consecință faptul că pentru durata concediului minim anual de patru săptămâni lucrătorul nu primește nicio